

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/134/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821203560
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7821203560.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O. S. Č.. XX, právne zastúpenému spoločnosťou JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 4.614,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.376,71 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,54 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.12.2021, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4614,67 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4614,67 Eur od 28.05.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe poukázal na tú skutočnosť, že so žalovaný uzatvorili spolu dňa 10.04.2015 zmluvu o pôžičke č. 6540502258, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 8400,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 119 mesačných splátkach v sume 133,18 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 15848,42 Eur. Do dnešného dňa (do dňa podania žaloby) uhradil žalovaný podľa žalobcu z vyššie uvedenej zmluvy sumu 8489,06 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 27.03.2019 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa 19.05.2019 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 22.05.2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premĺčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace,

a súčasne právnenému predchodcovi žalobcu vzniklo v zmysle §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky podľa žalobcu neuhradil. Právo právneho zástupcu žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok.

3. Právny predchodca žalobcu ďalej konštatoval, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 4614,67 Eur. Zároveň si uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 660,04 Eur, si v tomto konaní neuplatňuje. Konštatoval, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 12891,29 Eur (označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení pri počte splátok 48, výške splátky 133,18 Eur, sume splátok 6392,64 Eur, sume po zosplatnení 6597,01 Eur, čiže spolu istina 12891,29 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 8489,06 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 212,44 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad (stĺpec „Zostatok“) vo výške 5274,71 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 660,04 Eur (stĺpec „Pokuta“), ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Právny predchodca žalobcu si teda uplatnil istinu, náklady po odpočítaní úhrad, t.j. $12891,29 \text{ Eur} + 212,44 \text{ Eur} - 8489,06 \text{ Eur} = 4614,67 \text{ Eur}$.

4. Žalovanému bola doručená žaloba s prílohami dňa 19.04.2022.

5. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným dňa 03.05.2022, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu podľa žalovaného neunesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže podľa žalovaného spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Citoval ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde a konštatoval, že na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Mal za to, že keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Konštatoval, že zo strany žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Právny predchodca žalobcu sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 20.05.2022. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukázal na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu fyzickej osoby podnikateľa preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak podľa právneho predchodcu žalobcu s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná.

Mal za to, že nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

7. Právny predchodca žalobcu vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojeným s vymáhaním pohľadávky uviedol, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 12 bod 12.4 Zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota podľa právneho predchodcu žalobcu predstavuje sumu 212,44 Eur, pričom trval na priznaní tejto položky. Uviedol, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatenia pohľadávky.

8. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu právny predchodca žalobcu mal za to, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatení dlhu v zmysle čl. 12 bod 12.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

9. Žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 02.06.2022 vyjadril k vyjadreniu právneho predchodcu žalobcu a uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Mal za to, že zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom podľa žalovaného nepostupoval, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

10. Žalovaný ďalej konštatoval, že podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN dostupnej na <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/> bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 13,97 % p.a. Zmluva preto podľa jeho názoru obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa vo výške 14,57 % p.a., čo má za následok absenciu údajov o RPMN a preto je podľa žalovaného zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že obligatórnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy bola aj úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny;

ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Z dikcie daného ustanovenia podľa jeho názoru vyplýva, že obligatórnou náležitosťou nie je len uvedenie úrokovej sadzby, ale aj ďalších náležitostí vzťahujúcich sa k úrokovej sadzbe. Uviedol, že v zmluvnom dojednaní, ako i v obsahu písomne vyhotovenej zmluvy absentuje údaj o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, teda náležitosť vymedzenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. i) v tom čase platného zákona č. 129/2010 Z.z.

11. Žalovaný konštatoval, že nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a zároveň mimoriadna splatnosť úveru nebola vyhlásená do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky, neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a preto žalobca podľa žalovaného nemá nárok na splátky, zročnosť ktorých nastane po vyhlásení rozsudku, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Záverom navrhol, aby súd umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 66,- Eur splatných k 27. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou, a v časti splátok zročných po vyhlásení rozsudku žalobný návrh zamietol a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

12. Podaním doručeným súdu dňa 04.07.2022 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 14.06.2022. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. K podaniu bolo ako príloha priložené oznámenie adresované žalovanému o postúpení pohľadávky a zároveň fotokópia rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky.

13. Súd uznesením č. k. 5Csp/134/2021-105 zo dňa 14.07.2022 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2022. Uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu dňa 18.07.2022 a právnemu zástupcovi žalovaného dňa 22.07.2022.

14. Podaním doručeným súdu dňa 06.02.2023 žalovaný oznámil súdu, že v prípade ak žalobca čiastočne zoberie žalobu späť v časti vykonaných úhrad žalovaným v priebehu konania, súhlasí, aby súd konanie v časti vykonaných úhrad zastavil, vo zvyšnej časti zamietol žalobný návrh a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu. Zároveň žalovaný vo veci samej poukázal na tú skutočnosť, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Konštatoval, že uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa názoru žalovaného bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli podľa žalovaného splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný

v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.

15. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže nepreveril úverové zaťaženie žalovaného v žiadnom bankovom alebo nebankovom úverovom registri. Keďže právny predchodca žalobcu si podľa žalovaného nepreveril úverovú zaťaženosť žalovaného v žiadnom úverovom registri a teda pri skúmaní bonity žalovaného hrubo porušil § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 2 citovaného zákona však podľa žalovaného okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva pre veriteľa ďalšia sankcia, resp. povinnosť, v zmysle ktorej veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, preto predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba podľa jeho právneho názoru považovať za neplatné právne úkony. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Záverom žalovaný konštatoval, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

16. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 01.03.2023 žalobca oznámil súdu, že z dôvodu úhrad žalovaného (dňa 08.12.2021 v sume 188,07 Eur, dňa 24.01.2022 v sume 129,07 Eur, dňa 17.03.2022 v sume 66,38 Eur, dňa 25.04.2022 v sume 132,76 Eur, dňa 19.08.2022 v sume 180,70 Eur, dňa 21.09.2022 v sume 180,88 Eur, dňa 16.01.2023 v sume 286,41 Eur), ku ktorým došlo počas súdneho konania berie žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1164,27 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania ako aj v časti o zaplatenie uplatnenej náhrady nákladov v sume 212,44 Eur a v uvedenej časti navrhol konanie zastaviť. Z uvedeného dôvodu aj upravil petit žaloby, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 3237,96 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4402,23 Eur od 28.05.2019 do 08.12.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4214,16 Eur od 09.12.2021 do 24.01.2022, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4085,09 Eur od 25.01.2022 do 17.03.2022, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4018,71 Eur od 18.03.2022 do 25.04.2022, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3885,95 Eur od 26.04.2022 do 19.08.2022, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3705,25 Eur od 20.08.2022 do 21.09.2022, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3524,37 Eur od 22.09.2022 do 16.01.2023, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3237,96 Eur od 17.01.2023 do dňa zaplatenia a taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

17. Žalobca sa zároveň vyjadril aj k poslednému vyjadreniu žalovaného a uviedol, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 12 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8014675. Bol toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré sa dá podľa jeho názoru považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia podľa žalobcu oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkú alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom

účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Mal za to, že žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 12.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle Zmluvu spolu so zmluvnými podmienkami opatrili svojimi podpismi. Nakoľko bol žalovaný podľa názoru žalobcu preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 27.03.2019 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti.

18. Konštatoval, že keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.05.2019 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2019). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Poukázal na to, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V súvislosti s uvedeným poukázal na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Poukázal tiež na odborné vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Zdôraznil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s, ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov.

19. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

21. Nakoľko žalobca podaním doručeným súdu dňa 01.03.2023 vzal žalobu v časti istiny spolu vo výške 1376,11 Eur späť (1164,27 Eur z titulu úhrad žalovaného v prospech úverového účtu a 212,44 Eur v časti o zaplatenie žalobcom v žalobe uplatnenej náhrady nákladov a to bez uvedenia dôvodu tohto späťvzatia), o čiastočnom späťvzati žaloby súd rozhodol podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP a to tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 559,45 Eur s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred začatím pojednávania, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatiem sa nevyžadoval (napriek tomu tento bol daný v rámci jeho posledného vyjadrenia).

22. Súd nariadené pojednávanie dňa 03.03.2023 vykonal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

23. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

24. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzatvorili spolu dňa 10.04.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6540502258. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie účelového

spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 8400,- Eur, pričom v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa vo výške 7232,40 Eur, celková čiastka 15632,40 Eur, výška splátky 130,27 Eur, pri počte splátok 120, splatných vždy k 20temu dňu v mesiaci, pri termíne konečnej splatnosti 20.05.2025, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 14,57 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, ročná úroková sadzba 14,57 %. Zmluva bola dojednaná bez poistenia schopnosti splácať úver. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

25. V dôsledku zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. so Všeobecnou úverovou bankou sa právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. stala Všeobecná úverová banka (právnym predchodca žalobcu).

26. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnil, preto Všeobecná úverová banka, a.s. predžalobnou upomienkou zo dňa 27.03.2019 vyzvala žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach a zároveň ho upozornila na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Následne Všeobecná úverová banka, a.s. oznámením zo dňa 22.05.2019 vyhlásila ku dňu 22.05.2019 úver za predčasne splatný a vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 7010,18 Eur.

27. Zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 14.06.2022 mal právnym predchodca žalobcu postúpiť na žalobcu pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania. Uvedené malo byť oznámené žalovanému listom zo dňa 17.06.2022.

28. Žalobca si v tomto konaní pôvodne uplatnil sumu vo výške 4614,67 Eur s príslušenstvom, po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom vo výške 1376,11 Eur s príslušenstvom a následnom zastavení konania súdom v tejto časti, je naďalej predmetom tohto konania istina vo výške 3237,96 Eur s príslušenstvom.

29. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad, samotnej zmluvy, žaloby a jednotlivých vyjadrení sporových strán súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu vo výške 8400,- Eur (táto bola žalovaným následne aj čerpaná), z ktorej žalovaný uhradil spolu sumu 9653,33 Eur (8489,06 Eur pred podaním žaloby na súd a 1164,27 Eur v priebehu súdneho konania, teda po podaní žaloby na súd). Uvedené nebolo medzi stranami sporu sporné ako vyplýva z jednotlivých vyjadrení žalobcu a žalovaného.

30. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

34. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa ust. 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

37. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

39. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

40. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

41. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

42. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y),

- v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

43. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

44. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

45. Podľa ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

46. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

47. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný bol síce v zmluve označený ako fyzická osoba podnikateľ aj rodným číslom aj IČO, avšak v prípade pochybností platí výklad, ktorý je v prospech spotrebiteľa. Samotný právny predchodca žalobcu zmluvu navyše označil ako „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“. Zároveň súd konštatuje, že spotrebiteľský charakter uvedenej zmluvy nebol rozporovaný ani žalobcom ani žalovaným. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

48. Žalovaný okrem iného namietal neplatnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru v rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vyžaduje na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky to, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie žalobcu malo vyplynúť z bodu 12.2 zmluvných podmienok. Z ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka je možné vyvodiť, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotnú žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Zároveň ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje využiť právo veriteľa požiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NSSR, NS ČR, ESD, ESLP- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s. r. o., Bratislava, 2015 komentár k §53 ods. 9, str. 758 a 759, taktiež aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018). Súd má za to, že v predmetnom spore vyššie uvedené zákonné podmienky na platné zosplatnenie úveru právny predchodcom žalobcu dodržané

neboli. V danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 27.03.2019, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalobcu na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Upomienka bola doručená žalovanému dňa 03.04.2019 /čo potvrdzuje doručienka nachádzajúca sa v súdnom spise na čl. 29/. Následne písomným oznámením zo dňa 22.05.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.03.2019, ktorá bola doručená dňa 03.04.2019 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 05.05.2019. V zmysle ustanovenia § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka však mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, čiže k 20.05.2019, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci (ako vyplýva z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy). Nakoľko k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo (vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.02.2019) až dňa 22.05.2019, teda 2 dni po lehote splatnosti najbližšej nasledujúcej splátke, súd považuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu za neplatné. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že napriek námietke žalovaného zo strany žalobcu nebolo preukázané ani samotné doručenie listiny - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko napriek tvrdeniu žalobcu o tom, že táto listina bola právnym predchodcom žalobcu žalovanému doručená, uvedené tvrdenie nebolo podložené žiadnym listinným dôkazom, a preto súd toto nemal za preukázané.

49. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať aj tým, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

50. Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

51. V danom prípade malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) na žalobcu. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 17.06.2022 súd zistil, že Všeobecná úverová banka, a. s., oznámila žalovanému, že ku dňu 14.06.2022 postúpila svoju pohľadávku spolu s príslušenstvom a všetkými právami spojených s postupovanou pohľadávkou a že momentom tohto postúpenia je žalovaný povinný záväzky zo zmluvy plniť výhradne postupníkovi. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

52. Na podporu vyššie uvedeného súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (v prejednávacom prípade § 92 ods. 7 cit. zákona) celkom jednoznačne definuje podmienky,

za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

53. Súd má za to, že vzhľadom na záver súdu o neplatnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru právnym predchodcom žalobcu, Všeobecná úverová banka, a. s., ako banka nemohla s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch platne postúpiť žalobcovi ako „nebanke“ (tretej strane) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko ide o tzv. živý úver, u ktorého v čase postúpenia ešte nenastala konečná splatnosť úveru.

54. Z vyššie uvedených skutočností a dôkazov má súd za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy a súd preto vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol.

55. Vzhľadom na záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu a vzhľadom na zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti považoval súd za nadbytočne sa zaoberať ďalšími námietkami žalovaného, ktoré uviedol v rámci svojich písomných vyjadrení. Z uvedeného dôvodu už ďalšie námietky žalovaného z dôvodu hospodárnosti konania súd už neposudzoval.

56. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

57. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Súdom priznaný nárok na náhradu trov konania v prospech žalovaného vychádza zo zásady úspechu, a to tak, že čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa návrhom na začatie konania domáhal žalobca a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako dôvodnú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávanej nárok žalobcu. V uvedenej právnej veci žalobca žiadal priznať pôvodne sumu 4614,67 Eur. Konanie v časti o zaplata 1376,71 Eur súd zastavil na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom a to v sume 1164,27 Eur z dôvodu úhrad žalovaného v prospech úverového účtu uskutočnených v priebehu konania a v sume 212,44 Eur v časti o zaplata žalobcom v žalobe uplatnenej náhrady nákladov a to bez uvedenia dôvodu v tejto časti späťvzatia. Súd má za to, že vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti úspech žalobcu tak predstavuje iba sumu 1164,27 Eur (z titulu úhrad žalovaného v priebehu konania, v ktorej časti bolo konanie zavinením žalovaného zastavené; pokiaľ ide o sumu 212,44 Eur v ktorej časti bolo tiež konanie zastavené, v uvedenej časti žalobca neuviedol dôvod späťvzatia, a preto má súd za to, že v tejto časti žalobca zaviniel zastavenie konania), čo je 25,23 %, pričom neúspech žalobcu predstavuje sumu 3450,40 Eur (rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 4614,67 Eur a sumou 1164,27 Eur predstavujúcu jeho úspech), čo je 74,77 %. Z uvedeného vyplýva, že žalobca pokiaľ ide o trovy konania bol neúspešným

a úspešným v spore bol žalovaný. Z percentuálneho podielu úspechu žalovaného sa odráta jeho neúspech, čo predstavuje 49,54 % (74,77 - 25,23 %), a preto súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi v tejto percentuálnej výške. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

61. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalobcu, a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).